

Tárgy: Nem összeférhetetlen ügyvállalás (Üttv. 20. § (4) bek.)

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF / 041 / 2024.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2024. május 23. napján P.32.2023 szám alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. szeptember 13. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Borsod-Abaúj-Zemplén Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának elsőfokú határozatot megváltoztatja és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben indult fegyelmi eljárást megszünteti.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet nyilvántartó ügyvédi kamarát, hogy fizessen meg 15 napon belül a Magyar Ügyvédi Kamara részére 50.000, - Ft másodfokú eljárási költséget.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az országos fegyelmi bizottság ellen – elektronikus kapcsolattartás előírásainak megfelelően – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

Indokolás

Eljárás alá vont ügyvéd ellen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa folytatott le fegyelmi eljárást és a 2024. május 23. napján kelt P.32./2023. számú határozatban megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Ezért írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyben kötelezte 80.000, - Ft átalányköltség megfizetésére.

A bejelentő 2023. július 26. napján panaszt jelentett be a Debreceni Ügyvédi Kamarához. Előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd képviseli (...) felperest egy fizetési meghagyásos ügyből perré alakult bírósági ügyben. Álláspontja szerint eljárás alá vont ügyvéd tevékenysége a 2017. évi LXXVIII. tv (a továbbiakban: Üttv) 20. § (4) bekezdésébe ütközik. Ezt azzal indokolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd több alkalommal járt el jogi képviselőként a panaszosnál: egyrészt 2012-ben közreműködött a cégalapításnál, majd állandó megbízás keretében 2015. február 1. napjától 2017. április 01. napjáig is tevékenykedett részére. A fentiekben hivatkozott folyamatban lévő polgári peres ügy alapjául szolgáló bérleti szerződés 2013. január 01. napjától 2019. június 30. napjáig állt fenn, mely időszak átfedésben van az eljárás alá vont ügyvéddel kötött állandó megbízási szerződéssel. A panaszos előadott indokai alapján kérte az ügy kivizsgálását. A panaszt a Debreceni Ügyvédi Kamara 2023. július 28. napján illetékességi okból megküldte a Nyíregyházi Ügyvédi Kamarának.

A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az eljárás alá vont volt ügyvéddel szemben a 2023. augusztus 30. napján kelt határozatával előzetes vizsgálati eljárást rendelt el. Az előzetes vizsgálati eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd 2023. szeptember 4. napján észrevételeket terjesztett elő. Ebben megerősítette, hogy (...) felperest képviseli a panaszos, mint alperes ellen a (...)

Járásbíróságon P.../2023. sz. alatti perben. A képviselővel kapcsolatos kifogást a panaszos a perben előterjesztette, amelyre a tárgyaláson is nyilatkozott. Előadta, hogy a per tárgyát képező, 2013-ban létrejött fentiekben hivatkozott bérleti szerződést nem ő készítette és tudomása sem volt ilyen szerződés létezéséről. 2017 évet követően a panaszossal minden kapcsolata megszakadt. Nem tudja értelmezni, mi az összefüggés az ő cégalapításban való közreműködése és jelen per között. Nyilatkozott, hogy a panaszban hivatkozott tartós megbízási szerződés keretében kizárólag olyan ügyekben képviselte a társaságot, amelyekben az ügyvezető felkérte. Magánjogi szerződéseket nem készített, legfeljebb partnerek által készített tervezeteket véleményezett. A panaszt nem tekinti megalapozottnak.

A vezető fegyelmi biztos 2023. szeptember 7-én a feleket iratcsatolásra hívta fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. szeptember 12-én a vezető fegyelmi biztos felhívására csatolta a kért iratokat: a (...) és a panaszos között létrejött bérleti szerződést, a folyamatban lévő perben a felperes keresetét, az alperes érdemi ellenkérelmét és a panaszossal kötött, aláírások nélküli tartós megbízási szerződését. A panaszos 2023. szeptember 22-én tett eleget iratcsatolási kötelezettségének. Bejelentését kiegészítette azzal, hogy eljárás alá vont ügyvéd a cégalapítást követően a bejelentő kft-nek több alkalommal is nyújtott jogi segítséget különböző szerződések megfogalmazásában, azonban ezeken nem szerepel ellenjegyzése. Csatolt – az eljárás alá vont ügyvéd által mellékelte iratokon túl – a tartós megbízási szerződés felmondásához kapcsolódó levelezést és olyan – az eljárás tárgyához nem tartozó – iratokat, amelyek a panaszos ügyvezetője, (...) által eljárás alá vont ügyvédnek adott megbízások során keletkeztek.

A vezető fegyelmi biztos 2023. szeptember 19-én a megkereste a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara Összeférhetetlenségi Bizottságát és kérte annak állásfoglalását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tevékenysége ütközött-e az Üttv. 20. § (4) bekezdése illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 4.1. és 4.2. pontjainak rendelkezéseibe.

A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara Összeférhetetlenségi Bizottsága 2023. szeptember 26-án kelt állásfoglalásában rögzítette:

„olyan ügyben, amely korábbi tartós megbízása idején hatályban volt szerződéssel kapcsolatos későbbi elszámolási vitára vonatkozik, az ellenfél képviselőének elvállalása az összeférhetlenség látszatát kelti, amelyet az ügyvédnek kiemelt figyelemmel el kell kerülnie az Etikai Szabályzat rendelkezései szerint, és olyan tevékenységet nem folytathat, amely sérti az ügyvédi hivatás függetlenségét, méltóságát... Ezt a látszatot el kell kerülni, tehát az Összeférhetlenségi Bizottság az Etikai Szabályzat 4.1. és 4.2. pontjaiban írt rendelkezése sérelmét megállapította.”

Az Összeférhetlenségi Bizottság egyúttal javasolta Etikai Bizottság állásfoglalása beszerzését is.

A fegyelmi biztos 2023. november 29-én fegyelmi eljárást kezdeményezett. A határozat indokolása szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ÜESZ 4.1. és 4.2. pontjait az Üttv.107.§ a) pontjában meghatározott egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2024. május 23-án a felek távollétében tartott fegyelmi tárgyalást. A fegyelmi biztos indítványát az írásbelivel egyezően fenntartotta.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a bizonyítási eljárás és a rendelkezésére állt iratok alapján állapította meg a tényállást.

Helyesen állapította meg, hogy a (...) és a panaszos közötti bérleti szerződésből nem tűnik ki, hogy ki szerkesztette, továbbá a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy a tartós megbízási időtartama alatt (2015. április 1. – 2017. április 1.) az eljárás alá vont ügyvéd folytatott-e ügyvédi tevékenységet a bejelentő, mint megbízó képviselőjében eljárva a bérleti szerződés kapcsán felmerülő bármely kérdésben.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás eredményeként, a fegyelmi biztos indítványa szerint állapította meg az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét az ÜESZ 4.1. és 4.2. pontjai megsértése miatt, ezzel az Üttv.107.§ a) pontjában meghatározott egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Az elsőfokú határozat súlyosbító körülményeket nem állapított meg, míg enyhítő körülményként figyelembe vette, hogy eljárás alá vont ügyvéd hosszabb ideje folytat ügyvédi tevékenységet, ellene fegyelmi eljárás nem volt folyamatban és a cselekmény kisebb súlyú.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a határozattal szemben 2024. május 30-án fellebbezést terjesztett elő. Kérte az Másodfokú Fegyelmi Tanácsot, hogy az elsőfokú határozatot módosítsa, állapítsa meg, hogy fegyelmi vétséget nem követett el és mentesítse a költségfizetés alól, vagy azt a 20/2018 (XI.26.) MÜK szabályzat 40.9. pontja alapján mérsékelje.

Álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a megállapított tényállás alapján téves és megalapozatlan következtetést vont le. Korábbi nyilatkozatait fenntartotta. Igazolta és bizonyította, hogy a panaszbejelentésben megjelölt Üttv. 20. § (4)-ban rögzített kötelezettségszegés és jelen ügy között semmilyen összefüggés nincs. Az ÜESZ 4.1. pontja szerinti rendelkezések nem írhatják felül az Üttv.20. § (4) bekezdés szabályait. Indokolása szerint, amennyiben az Elsőfokú Fegyelmi Tanács szerint fennáll a felelőssége, akkor a határozatban a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján elsősorban azt kellett volna megindokolnia az Üttv. vonatkozó rendelkezéseinek helyes és jogszerű alkalmazása mellett, hogy mi az a „látszat”, amely miatt a perbeli képviselője összeférhetetlen és fegyelmi vétséget valósít meg.

Véleménye szerint nem kellett volna az ügyében kötelezően tárgyalást kitűzni, ezért a terhére előírt átalányköltséget indokolatlannak tartja.

Hivatkozott továbbá a határozat értelemzavaró hibáira: az 1. oldal 5. bekezdésének értelemzavaró kérdőjeleire, illetőleg a 4. oldal első bekezdésében szereplő pénzbírság megnevezésre.

Az országos fegyelmi főbiztos 2024. június 11-én előterjesztett észrevételeiben a fellebbezésben foglaltakkal nagyobb részben egyetértett.

Álláspontja szerint a határozat rendelkező részének fegyelmi eljárásokra vonatkozó része értelemzavaros, a következő bekezdéssel nem áll összhangban. A határozat 4. oldal első bekezdése szövege, miszerint „*pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújttja*” ellentmondásban van a határozat rendelkező részével.

Az ügy érdemére vonatkozóan az álláspontja, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását nem alapozza meg.

Az országos fegyelmi főbiztos indítványozta, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát változtassa meg és állapítsa meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget és vele szemben a fegyelmi eljárást szüntesse meg.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az ügyben meghallgatást tűzött ki. Az eljárás alá vont volt ügyvéd nem jelent meg, beadványában – melyben egyetértett az országos fegyelmi főbiztos indítványával – kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását. Az országos fegyelmi főbiztos a tárgyaláson megjelent és álláspontját az írásbelivel egyezően fenntartotta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályokban, illetőleg a szabályzatokban előírt rendelkezéseknek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megvizsgálta a fellebbezést és az országos fegyelmi főbiztos észrevételeit.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozata nem fel meg a tartalmi követelményeknek. Az elsőfokú fegyelmi határozat rendelkező része és indokolása hibás: a rendelkező rész nyolcadik bekezdése hibás megfogalmazást tartalmaz és ellentétben van a helyes megállapítást tartalmazó kilencedik bekezdéssel. Az indokolás negyedik oldala első bekezdésében a

pénzbírság fegyelmi büntetés hibás megfogalmazás ellentétben van a rendelkező rész hatodik bekezdése szerinti ténylegesen kiszabott írásbeli megrovással.

A tényállás az alábbiakban foglalható össze: Az eljárás alá vont ügyvéd 2012-ben a panaszos gazdasági társaság alapításánál közreműködött. Ezt követően tartós megbízási szerződés keretében 2015. február 1. napjától 2017. április 01. napjáig is végzett ügyvédi tevékenységet részére. Ennek keretében a megbízó ügyvezetője által adott utasítások szerint járt el. A bejelentő Kft. nem bizonyította, hogy a (...) bérbeadó és közte mint bérlő között 2013. január 1. napján létrejött és 2019. június 30-ig hatályban volt bérleti szerződéssel kapcsolatban tanácsadást, okiratszerkesztést vagy egyéb tevékenységet látott volna el. A Másodfokú Fegyelmi Tanács a bizonyítékok közül kizárta azokat az iratokat, amelyek a panaszos ügyvezetője és eljárás alá vont ügyvéd közötti megbízási jogviszony alapján jöttek létre.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az ügy érdemében azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tevékenysége az Üttv. 20. § (4) bekezdésébe ütközött-e.

20.§ (4) Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez – a tájékoztatását követően – hozzájárult.

Hivatkozott rendelkezés alapján **az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége nem állapítható meg.** Az Üttv. hivatkozott rendelkezését vizsgálva megállapítható, hogy a két ügy (az eljárás alá vont ügyvéd tartós megbízási keretében végzett tevékenysége és a panaszos Vanka Sándornéval hatályban volt bérleti szerződése) között nincs összefüggés, ezért nem áll fenn összeférhetetlenség.

A fegyelmi biztos indítványában – az elsőfokú határozathoz hasonlóan – az ÜESZ 4.1. és 4.2. pontjaira hivatkozik.

4.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az összeférhetetlenség bármely formájának.

4.2. Az ügyvédi tevékenységet gyakorló nem folytathat olyan tevékenységet, amely összeférhetetlenségi szabályt nem sért, azonban a tevékenység az ügyvédi hivatás méltóságát vagy függetlenségét sértene.

Az ÜESZ 4.1. szabálya, amellet, hogy az Üttv. 20. § (4) bekezdése mellett csak másodlagosan alkalmazandó, egyfelől nem abszolút tilalmat állít fel, másfelől elsősorban nem az ügyfélhez fűződő „hűséggel” kapcsolatos összeférhetlenségről rendelkezik, hanem az ügyvédi tevékenység általános gyakorlásával kapcsolatos egyéb tevékenységek összeférhetetlenségével. Míg az előbbi az Üttv. III. fejezetében, az utóbbi az Üttv. IV. fejezetében került szabályozásra.

Az elsőfokú határozat szerint „*az ügyvállalás körében az eljárás alá vont ügyvéd nem volt elég körültekintő, hiszen a kívülrőlálló számára az összeférhetetlenség látszatát kelti a korábbi megbízójával szemben a fegyelmi eljárással érintett és az általa vállalt képviselet.*” Az elsőfokú határozat nem indokolja meg, miben áll az összeférhetetlenség, amely az eljárás alá vont ügyvédre vonatkozatható. Önmagában az a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bérleti szerződés hatálya idején volt tartós megbízási jogviszonyban a panaszossal, még akkor sem keltené az ÜESZ 4.1. szerinti látszatot, ha az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét kizárólag az adott rendelkezések alapján kellene megítélni. A „látszat” akkor állna fenn, amennyiben eljárás alá vont ügyvéd bármiféle ügyvédi tevékenységet végzett volna a hivatkozott szerződéssel összefüggésben, ugyanakkor vélhetőleg még ebben az esetben is ki tudná magát menteni az eljárás alá vont ügyvéd, hiszen az esethez kapcsolódó előzményi jogvitának a tárgya alapvetően egy később keletkezett elszámolási kérdés.

Fentiekből kiindulva az ügyben sem pro sem contra nem lehet alkalmazni az ÜESZ 4.1. pontja rendelkezéseit. Az ÜESZ 4.2. pontja pedig nem az ilyen esetekre vonatkozik, ezért felhívni jelen eset megítéléséhez indokolatlan.

A fentiekre figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése és az országos fegyelmi főbiztos indítványa megalapozott. Az elsőfokú határozat a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból helytelen következtetést vont le.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 138. § (1) b) pontjára tekintettel – mivel az elsőfokú megalapozatlan határozat hibái a másodfokú eljárásban kiküszöbölhetőek voltak – az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatát megváltoztatta és az eljárást megszüntette.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FESZ 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2024. szeptember 13.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

A határozat 2024. szeptember 13. napján jogerős és 2024. november 28. napján végrehajtható.